

Præsentation af DKDKs nye bestyrelse

Gitte Kirkegaard, formand

Jeg arbejder til daglig i Haderslev kommune som demensfaglig leder. Dette dækker over, at jeg er leder af demensvidens- og kompetenceteam, er facilitator i svære forløb både i hjemmehjælpen og på plejecenter og har enkelte borgere, som jeg er demenskoordinator for. Jeg er til tider leder af projekter i kommunen samt er med til at sætte demens på den kommunale dagsorden. Jeg har myndighedsfunktion i forbindelse med magtanvendelsessager.

Jeg brænder for, at familier med demens skal opleve, at de af os som demenskoordinatorer faciliteres til at leve det bedst mulige liv med demens ud fra et personcentreret tilgang, at de oplever et sammenhængende forløb med let adgang til den rette hjælp.

Jeg er uddannet sygeplejerske i Aalborg. I de sidste 20 år har jeg beskæftiget mig med demensområdet på mange forskellige måder og taget relevante uddannelser. Senest er jeg uddannet coach hos Sofia Manning og er ved at tage et stress Coach Master modul.

Jeg stillede op til formand for DKDK, fordi jeg ved, at DKDK bliver hørt og taget med på råd i relevante sammenhænge. Vi er nået noget et stykke med demenshandleplanen fra 2016 og den efterfølgende plan, men vi er ikke i mål. Der er mange emner vi som landsorganisation for demenskoordinatorer kan tage fat på, f.eks.:

- *Hvad er en demenskoordinator, og hvilke funktionsbetingelser har demenskoordinatorer i dag i kommunerne*
- *Hvad kan en familie efter en demensdiagnose forvente af bopælskommunen?*
- *Hvordan får vi alt det gode materiale, der er udarbejdet i bl.a. demenshandlingsplanerne ud at leve?*

Det kommunale sundhedsvæsen er hovedaktør på demensområdet, men de statslige anbefalinger om tilgang til borgere med demens og FS3 taler ikke sammen. Som demenskoordinatorer har vi ingen mulighed for at følge op på handleplaner ud fra en personcentreret tilgang. Det er et kæmpe problem.

Mine ønsker er:

- *at bestyrelsen fortsætter med at have indflydelse på igangværende initiativer på demensområdet, er proaktive og fortsat stiller skarp på udfordringer og gerne kommer med bud på gode løsninger,*
- *at Årskurset fortsat er på et højt fagligt niveau og taler ind i demenskoordinatorernes dagligdag,*
- *at medlemmerne holdes orienteret om, hvad der rører sig på demensområdet og hvor yderligere information kan hentes,*
- *at bestyrelsen arbejder med et værdigrundlag, så vi som organisation kommer til at stå skarpere.*

Tinna Klingberg, næstformand

Jeg arbejder ved Aalborg kommunes Videnscenter for demens. Jeg kører som VISO specialist på fuld tid, så jeg møder mange demenskoordinatorer i min hverdag, landet over.

Bag mig har jeg 17 år som demenssygeplejerske, to år som assisterende leder og projektleder på rigtig mange projekter på demensområdet samt pårørende kurser og grupper gennem 21 år.

Jeg har siddet i bestyrelsen siden 2017, og det har været rigtig givende, derfor stillede jeg op igen og er meget glad for, at man har stemt mig ind igen i år. Jeg har en del, jeg brænder for på demensområdet. Jeg er blandt andet meget optaget af, at vores fællessprog 3 er ganske mangelfuldt, og derved er vores dokumentationssystemer også meget mangelfulde. Relationsarbejde og omsorg er meget svært at dokumentere, og det er et stort dagligt problem, som kan på sigt have store konsekvenser for vores fokus. Det der italesættes, er det, der fylder, og i FS3 fylder den instrumentelle og somatiske pleje. Det vil jeg gerne, at vi ser på i DKDK.

Ligeledes brænder jeg meget for at reflektere, at se vores fag fra alle mulige vinkler. Derfor er jeg også meget optaget af, at vi til årskurserne prøver at få flere forskellige oplæg på samme emne, således at vi kan ligge op til debat og eftertanke. Jeg går altid ind i mit bestyrelsesarbejde med stor glæde og energi, og mit fokus er hele tiden, hvordan repræsenterer jeg demenskoordinatorerne og deres udfordringer bedst muligt.

Jannie Sternberg, bestyrelsesmedlem

Jeg er 44 år, uddannet sygeplejerske – og før det, social- og sundhedsassistent. Jeg har de sidste 8 år fordybet mig i demensområdet og er pt. ansat som demenskoordinator i Frederiksberg Kommune.

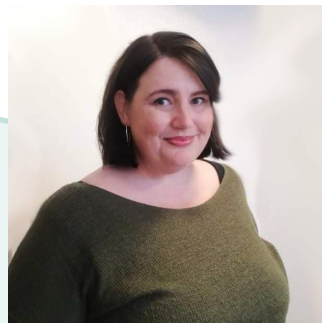
Jeg skrevet en lille artikel om min dagligdag under "fra medlem til medlem" i en tidligere udgave af dette medlemsblad.

Jeg har været suppleant i bestyrelsen i DKDK siden 2018 og er meget taknemmelig for, at jeg får lov til fortsat at sætte mit præg på foreningen som fuldgældigt bestyrelsesmedlem.

Mine mærkesager er mange, men for at nævne nogle få, så brænder jeg for, at vi som demenskoordinatorer har mulighed for at blive hørt – både på lokal- og landspolitisk niveau.

Det er i mødet med den enkelte borger, som lever med demens og dennes pårørende, at vi for alvor kan se, hvor vi gør tingene, som virker – og hvor der er plads til forbedring.

Og så skal DKDK være en forening som er tæt på medlemmerne. Derfor har det været en fornøjelse for mig at kunne bidrage til at udvikle DKDK SoMe profiler og også være redaktør på dette medlemsblad.

Marianne Røjgaard, bestyrelsesmedlem

Jeg er 41 år og har arbejdet i demensfeltet i knap 20 år på mange niveauer.

På demensplejehjem, som Demenskonsulent i borgernes hjem og nu på 5. år har jeg min dagligdag som demenskoordinator for Hedensted Kommune.

Mine arbejdsopgaver bygger på at et medansvar for at Hedensted kommune lever op til politisk godkendt demensstrategi, projektledelse af puljemidler, sikre faglig kapacitet, bringe opdateret viden i demensstyregruppe og så er jeg myndighedsperson for magtanvendelsesområdet Senior og Sundhed.

Jeg er tilbage i 2001 uddannet Social og Sundhedsassistent og har senere læst diplomuddannelser inden for ældrefaget og er påbegyndt diplom i ledelse.

Faglig udvikling og kompetencekapacitet er for mig det vigtigste at kunne stille til rådighed for alle, der arbejder i demensfeltet. At give den bedste forudsætning til at varetage den rivende udvikling feltet er i og styrke kvaliteten af indsatserne på demensområdet - ikke bare i Hedensted Kommune, og derfor har jeg stillet op til bestyrelsen for foreningen DKDK.

Kompleksitet og koordinering på feltet involverer ofte kommunens demenskoordinatorer /-konsulenter. Derfor er der et vigtigt stykke arbejde i at understøtte lige præcis den arbejdsopgave og kigge med skarpe briller på, hvad det kræver og understøtte den vigtige funktion.

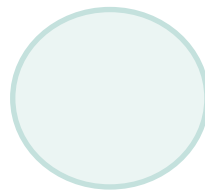
Jeg forventer, at vi i bestyrelsen kigger på demensindsatsen som helhed, helt fra det politiske niveau og til de medarbejdere, der dagligt løfter ansvaret for den gode demensomsorg, så vi kan målrette indsatserne, hvor DKDK kan gøre deres stemme gældende.

Det er fantastisk og berigende at arbejde med demens fra mange vinkler. Ved fælles indsats kommer det mennesker, som er ramt af demens, til gode.

Med passion, mod og respekt vil jeg sige:

Tak for tilliden til at træde ind i bestyrelsen for DKDK og give mit bidrag med.

Betina Schmidt Jørgensen, bestyrelsesmedlem

Tak for tilliden og valget til bestyrelsen for Demenskoordinatorerne i Danmark
Jeg er 42 år og uddannet sygeplejerske tilbage i 2003.

I mit lange arbejdsliv har jeg primært arbejdet med ældre mennesker og mennesker med demenssygdomme. Jeg har været daglig leder på et plejecenter, for afdelinger med mennesker med svært demens – og i nogle år kvalitets- og udviklingssygeplejerske. Gennem tiden har jeg taget yderligere uddannelser, bl.a. en diplomuddannelse i ledelse, akademiuddannelse i Lean og uddannelse som proceskonsulent.

Mit nuværende job er leder af Kompetencecenter for Demens i Sønderborg Kommune. Kompetencecenteret blev oprettet i august 2014, og jeg har siden bestridt jobbet. I Kompetencecenter for demens er der 10 medarbejdere ansat. Demenskoordinatorer, fysioterapeut, udviklingskonsulent og musikerterapeut. Tilsammen servicerer vi alle borgere og pårørende i kommunen, der måtte have kontakt til demensområdet.

Ydermere repræsenterer jeg som kommunal leder de Sønderjyske kommuner i et regionalt fællesskab omkring forløbsprogrammer for mennesker med demens.

I mit daglige virke arbejder jeg med projekter, ledelse, forebyggelse af magtanvendelser, undervisning, oplæg og udvikling. Primært er jeg med til at gøre en forskel for mennesker med demens og deres pårørende, igennem andre. Jeg er optaget af helheden i demensomsorgen bredt funderet i hele Danmark. Der er stadig stor forskel på, hvilken kommune du bor i, og hvilke tilbud der byder sig til mennesker med demens og deres pårørende. Ydermere er jeg optaget af, at vores samfund bliver demensvenligt, således at mennesker med demens kan færdes frit så længe som muligt. Det øger livskvaliteten at kunne deltage i arrangementer, komme omkring og begå sig i byen. Særligt er jeg optaget af, at vi alle skal have de rette faglige kompetencer, lige fra de faglige ledere til medarbejderne i driften.

Jeg ser frem til bestyrelsesarbejdet og til at repræsentere Demenskoordinatorerne i Danmark i faglige sammenhænge.

Majken Sletting, bestyrelsesmedlem

Jeg er nyvalgt bestyrelsesmedlem for 1 år. Til daglig er jeg demensfaglig rådgiver i Københavns Kommune i Center for Demens, jeg har arbejdet som rådgiver i ca. 5 år. Jeg har arbejdet på demensområdet i 26 år, er uddannet sosu-assistent, er uddannet narrativ supervisor og har diplommoduler i demens, har været leder i på flere niveauer igennem mit arbejdsliv.

Mine primære opgaver er borger- og pårønderelateret, jeg besvarer opkald på rådgivningstelefonen, underviser borgere/pårørende, har pårørendegrupper, tager på borgerbesøg, har rådgivende samtaler i Center for Demens. Sparring med kollegaer i Københavns Kommune af mangearterede opgaver i forhold til støtte og koordinerende indsats af demensramte familier.

Det er især pårørendegrupperne, som jeg brænder for – *Mændene*, som jeg mødes med i naturen, hvor der her kan sættes ord på tanker og følelser omkring bålet. *Ungegrupperne*, hvor der her skal støttes til at give plads til at være ung, det at kunne byde på et frirum, hvor ord og følelser er legale.

Jeg håber at kunne bringe tanker i spil på, at vi som koordinatører skal kunne rumme hele familien, hjælpe støtte igennem det lange forløb af kriser, sorg og glæder.

Jeg har valgt at stille op, da jeg håber at kunne sætte et fingeraftryk på en funktion, som jeg selv arbejder med til daglig, at være med til at påvirke og interagerer på landsplan, politiskplan og lokalplan. Jeg ser frem til dette samarbejde i bestyrelsen.

Lene Raaby Andersen, suppleant

Jeg er nyvalgt suppleant til DKDKs bestyrelse. Jeg arbejder som demenskonsulent i Syddjurs Kommune, hvilket jeg har gjort i ca. 5 år. Jeg har en grunduddannelse som ergoterapeut, og derudover har jeg efteruddannelse indenfor demens, kollegial supervision og læring. Min arbejdsdag er meget varieret. Den kan byde på borgerbesøg, sparring med kolleger både internt og eksternt – sosupersonale, ergo- og fysioterapeuter, sygeplejersker, visitatorer, ledere, praktiserende læger og pårørende- rådgivning omkring forebyggelse af magtanvendelse og indberetning, undervisning af kolleger og arbejde med projekter.

Det er netop de varierede arbejdsopgaver, behovet for høj grad af faglighed, mulighed for at have indflydelse på egen hverdag, kontakten til både borgere og ledere, der gør, at jeg finder arbejdet som demenskonsulent meget meningsfyldt.

Jeg brænder i særlig grad for kompetenceudvikling, læring og ikke mindst at borgere og pårørende oplever et fagligt kompetent og koordineret forløb. Det er alle tre emner, jeg håber at kunne bringe i spil i arbejdet i bestyrelsen.

Elsebeth Kjærgaard, suppleant

Jeg er sygeplejerske og har arbejdet som demenskoordinator i 20 år, til jeg gik på efterløn i sommeren 2020.

Jeg har siden 2000 været medlem af DKDK og siden 2016 siddet i bestyrelsen. I mit arbejde som demenskoordinator har det været vigtigt for mig at have fokus på en tryk og værdig relation til mennesker med demens og deres pårørende og et højt fagligt niveau. Dette er forudsætningen for, at rådgivning og samarbejde kan lykkes.

Det har også været meget vigtigt for mig, i et anerkendende perspektiv, at understøtte vigtige samarbejdspartnere i plejen med faglig sparring. Dette både i de konkrete borgerforløb samt med udvikling af projekter, som undervisning i forebyggelse af delir og udvikling af modeller for faglig vejledning.

Livshistoriens betydning for, hvordan det enkelte menneske lever sit liv med demens, har gennem alle årene haft min store interesse. Det er ikke ligegyldigt hvilken redskaber, man har til at indsamle livshistorien, og da slet ikke hvem der fortæller og dermed tolker de livsbegivenheder, der har været i et menneskes liv. Og ikke mindst, være meget opmærksomme på hvordan man etisk forvalter den viden, man som personale får.

I de senere år af mit arbejdsliv har jeg været meget involveret i pårørendeundervisning og at opbygge netværk for demensnøglepersoner fra hjemmepleje og plejecentre.

I regi af DKDK har jeg repræsenteret foreningen i flere arbejdsgrupper i ministerierne. Det har været spændende at bruge min faglighed i disse fora.

Jeg har med glæde fulgt den udvikling, der har været i, hvordan DKDK er blevet brugt gennem årene. Fra at det primært var DKDKs vigtigste opgave at udvikle og arrangere årskurser med højt fagligt indhold, til at vi nu også bliver inviteret ind i arbejdsgrupper i mange forskellige sammenhænge og får lovforslag til høring. Dette har været spændende og lærerigt, men det stiller også store krav til bestyrelsesmedlemmers frivillige indsats og til den bistand, vi får fra DKDKs sekretariat.

Jeg havde planlagt at stoppe i bestyrelsen ved dette års generalforsamling, men takkede ja til et år mere og som 2. suppleant, hvor jeg håber at kunne bidrage med faglig viden og historik på udviklingen inden for demensområdet. Jeg ser frem til samarbejdet i den nye bestyrelse.